

86 MEZUNLARI ESKİŞEHİR MADENİN 30. KURULUŞ YILI KUTLAMALARINDAYDI...

Bülent TOKA/ Maden Mühendisi

1982 yılında Eskişehir Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi olarak eğitim hakkı kazandığımız üniversitede Anadolu Üniversitesi Mimarlık Mühendislik Fakültesi adı altında eğitime başladık. Maden Mühendisliği Bölümü 1993 yılında kurulan Osmangazi Üniversitesi'nin adı altında eğitimine devam etmiş ve geçen yıl da üniversitenin adının başına Eskişehir kelimesi eklenmiştir. Eğitim yeri olarak da 1975 yılında kurulan Maden Mühendisliği Bölümü Tepebaşı'nda bulunan Eczacılık Fakültesinde yanındaki bir bina ve prefabrik sınıflarda eğitime başlamış, 1980'lı yılların başında Bademlik Kampusuna taşınmış ve en son olarak da modern bir kampus olarak inşa edilmeye devam eden Meşelik Kampusu'na taşınmıştır. Otuz yıl içinde değişik üniversite adı ve yerleşkeden mezun olanların ortak noktaları sadece Eskişehir Maden olacaktır sanırım.

Uzunca bir aradan sonra bir sonbahar sabahı yolla çıktık ve öğle vakti Eskişehir'e ulaştığımızda ilk durağımız mezun olduğumuz Bademlik kampusu oldu. Kapıda ki görevliden ilk öğrenmek istediğimiz şey bizim dönemimizde dekanlık yapan Musa Hoca idi... Yaklaşık 19 yıl önce bıraktığımız okulda yerlerde uçuşan sararmış yaprakların sonbahar hüznünü içimizde hissettik. Birinci sınıfın sıralarından başlayarak tüm sınıflarda oturduğumuz sıraları bulduk. Her sınıfta ders veren

hocamızı hatırlayarak kimi zaman taklit ettik, kimi zaman hafızalarımızda kalan anılarını paylaştık. 1982-1986 yılları arasında YÖKün her yıl bazen dönem aralarında değiştirdiği ders geçme, dönemlik ağır ders yükü ve öğrenci atma üzerine kurulan sistemini tekrar tenkit ettik Sınıflarımızda değişen tek şeyin pencereler olduğunu fark ettik. Bizler eğitim alırken daha önce kız yurdu olan sınıfların pencereleri küçüktü. Şimdi sınıfın içerisini daha aydınlatan büyük pencereleryapıldığını fark ettik.

Okul ziyaretinden sonra Odun pazarına indik. Yemekten sonra devamlı gittiğimiz Ziya'nın kahvesinde oyun oynadık ve bir arkadaşımızı hatırlaması için garsona gönderdik. Odun pazarında koruma altında olan ve restore edilmiş evleri gördük. Fakat restore edilmeyen ve kendi haline bırakılan evler nedeniyle görüntü pek güzel değildi.

Eskişehir gezintimizde hamam yolunda hayallerimizi, hamamlar mevkiinde hamam sefamızı, köprü başında ve adalarda eğlencelerimizi, doktorlar caddesinde kültürel aktivitelerimizi hatırladık. Eskişehir'in büyük bir bölümüne yayılan hafif raylı sistemin trafiği ne kadar rahatlatıldığını gördük, fakat Porsuk çayının hala kirli akmasının hüznünü hissettik.

Akşama doğru gittiğimiz Meşelik kampusunda daha modern bir eğitim sistemine sahip Maden bölümünü ziyaret ettik.

Akşam yemeğinde 19 yıldır görmediğimiz hocalarımızla ve arkadaşlarımızla sohbet imkanları bulduk. Ağaran saçlar ve alınan kilolar nedeniyle bazen birbirimizi tanımakta zorluklar çektik. Bizleri ve ailelerini zamansız terk eden arkadaşlarımız, dostlarımız ve meslektaşlarımız Zafer İŞDAR, Hidayet SEVİNÇ ve Ömer DOĞANLARLI'nın aramızda olamamalarının hüznünü yaşadık.

Yemek sonrası mezuniyetin yirminci yılını kutlamak üzere 2006 yılında tekrar buluşmak üzere sözleştik.

Bizlerin bir araya gelmesini sağlayan organizasyon komitesine bir daha teşekkür ederiz.